

Αριθμός απόφασης: 200 / 2025

(αριθμός έκθεσης κατάθεσης αγωγής στο τότε Ειρηνοδικείο

Πρέβεζας: 64/13-09-2024)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Τακτική διαδικασία

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Πρωτοδίκη
Γενικής Επετηρίδας, που ορίστηκε από τον Διευθύνοντα το Πρωτοδικείο
Πρόεδρο Πρωτοδικών και από τη Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 18 Μαρτίου 2025,
για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με την
επωνυμία «Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Μουσικών Πνευματικών
Δικαιωμάτων η Αυτοδιαχείριση Αστικός Συνεταιρισμός Περιορισμένης
Ευθύνης» και τον διακριτικό τίτλο «Αυτοδιαχείριση», με Α.Φ.Μ.
999538617, που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (οδός Χ. Σαμπάγ-Σ. Χουρί
αρ. 3) και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο δεν παραστάθηκε στο
ακροατήριο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο πινάκιο,
αλλά προκατέθεσε νομότυπα και εμπρόθεσμα προτάσεις στις 13-01-2025
και ώρα 09.47 π.μ., ήτοι πριν τη δωδέκατη ώρα της 90^{ης} ημέρας από τη
λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αγωγής (άρθρο 237 παρ. 1 και
4 ΚΠολΔ), δια της δικηγόρου (Α.Μ. Δ.Σ.

1), η οποία είχε πληρεξουσιότητα προς τούτο δυνάμει του από 01-01-
2025 ιδιωτικού εγγράφου παροχής πληρεξουσιότητας
(μεταπληρεξουσιότητας) κατά τους όρους του άρθρου 96 ΚΠολΔ, σε
συνδυασμό με το από 17-10-2022 απόσπασμα του από 14-10-2022
πρακτικού συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου του ενάγοντος,
προκατέβαλε, δε, τις εισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 61 παρ. 1
και 2 του ν. 4194/2013 (βλ. το με αριθμό Β40271/2025 γραμμάτιο
προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ. .).

Σελ. 2^η της με αριθμό 200 / 2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πρέβεζας
(τακτική διαδικασία)

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: (

με Α.Φ.Μ.

όπου διατηρεί ατομική ο οποίος
επιχείρηση καφέ-μπαρ με τον διακριτικό τίτλο
δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από
το οικείο πινάκιο, ούτε προκατέθεσε προτάσεις.

Το ενάγον ζητεί να γίνει δεκτή η από 20-08-2024 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του τότε Ειρηνοδικείου Πρέβεζας με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 64/13-09-2024. Ακολούθως, λόγω της κατάργησης του Ειρηνοδικείου Πρέβεζας από 16-09-2024 (άρθρα 4 παρ. 1, 6 παρ. 1 περ. μβ' και 76 παρ. 2 του ν. 5108/2024), η υπόθεση μεταφέρθηκε στο Πρωτοδικείο Πρέβεζας, κατ' άρθρο 14 παρ. 4 εδ. α' του ν. 5108/2024. Μετά το πέρας των νόμιμων προθεσμιών των παρ. 1, 2 και 6 του άρθρου 237 ΚΠολΔ και το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας, με τη με αριθμό 98/11-02-2025 πράξη του Προέδρου Πρωτοδικών Πρέβεζας ορίστηκε ο δικαστής για την εκδίκαση της υπόθεσης και ως ημέρα συζήτησης στο ακροατήριο η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας και η αγωγή εγγράφηκε στο πινάκιο, της εγγραφής της εκεί ισχύουσας ως κλήτευση των διαδίκων (άρθρο 237 παρ. 6 ΚΠολΔ).

Κατά την ημέρα συζήτησης της υπόθεσης, οπότε εκφωνήθηκε κατά τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως αναφέρεται παραπάνω και η υπόθεση συζητήθηκε χωρίς την παρουσία αυτών και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους (άρθρο 237 παρ. 6 ΚΠολΔ).

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Από την επισκόπηση του φακέλου της δικογραφίας προκύπτει ότι ο εναγόμενος δεν προκατέθεσε προτάσεις. Συνεπώς, δεν λαμβάνει μέρος κανονικά στη δίκη, αφού η κανονική συμμετοχή των διαδίκων στη δίκη της τακτικής διαδικασίας συνδέεται με την εμπρόθεσμη κατάθεση των προτάσεων (ΑΠ 71/2023 τνπ ΝΟΜΟΣ). Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί

Σελ. 3^η της με αριθμό 200 / 2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πρέβεζας
(τακτική διαδικασία)

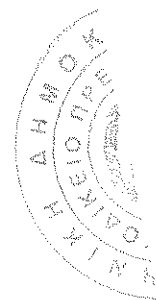

εάν η αγωγή επιδόθηκε σε αυτόν νόμιμα και εμπρόθεσμα (άρθρο 271 παρ. 1 ΚΠολΔ). Από τη με αριθμό 6.787Γ'/16-09-2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Ιωαννίνων με έδρα στο Πρωτοδικείο Πρέβεζας που επικαλείται και προσκομίζει το ενάγον με τις προτάσεις του, αποδεικνύεται ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής, με τη με αριθμό 64/13-09-2024 έκθεση κατάθεσης δικογράφου της Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Πρέβεζας και ορισμού προθεσμίας κατάθεσης προτάσεων εντός ενενήντα (90) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση, επιδόθηκε στον εναγόμενο νόμιμα και εμπρόθεσμα, και συγκεκριμένα στις 16-09-2024, ήτοι εντός τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της, με παράδοση του εγγράφου στον συνεργάτη του, Απόστολο Νατσούλη (άρθρα 122 παρ. 1, 123, 124 παρ. 2, 126 παρ. 1 περ. α', 129 παρ. 1, 215 παρ. 2 και 237 ΚΠολΔ). Συνεπώς, ο εναγόμενος πρέπει να δικαστεί ερήμην (άρθρο 271 παρ. 2 εδ. α' ΚΠολΔ).

II. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993: «Όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος». Με τη διάταξη αυτή ενσωματώνεται στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας βασικά η ρύθμιση του άρθρου 914 ΑΚ, καθώς και οι αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδ. γ', 59, 60 εδ. β' και 932 του ίδιου Κώδικα, το πραγματικό δε του κανόνα δικαίου που περιέχει η εν λόγω διάταξη, σε ό,τι αφορά την αποζημίωση, προϋποθέτει (περιλαμβάνει) υπαιτιότητα και προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας, παράνομη δηλαδή συμπεριφορά. Γενικά, ως παράνομη προσβολή θεωρείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές) του δημιουργού και γίνεται χωρίς την άδεια του, χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που αίρει τον παράνομο

χαρακτήρα της προσβολής. Η υπαιτιότητα απαιτείται μόνο για την αξίωση αποζημίωσης, ενώ η ίδια η πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το παράνομο. Ειδικότερα, το άρθρο 65 αποτελεί ειδική διάταξη σε σχέση με το άρθρο 914 ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται μόνον όπου η ειδική διάταξη καταλείπει κενά και στο βαθμό που δεν είναι ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή με το νομοθετικό πνεύμα που διέπει τις διατάξεις του ν. 2121/1993. Προς διευκόλυνση της απόδειξης της ζημίας του δικαιούχου και προσδιορισμό της πλήρους αποζημίωσης καθορίζεται με το άρθρο 65 παρ. 2 εδ. β' του ν. 2121/1993 ένα ελάχιστο όριο αποζημίωσης, που είναι το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που διενήργησε χωρίς άδεια ο υπόχρεος (ΑΠ 484/2020, ΑΠ 1420/2019 τνπ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 65 του ν. 2121/1993, αντί για αποζημίωση και χωρίς να απαιτείται υπαιτιότητα του υπόχρεου, ο δημιουργός μπορεί να αξιώσει την καταβολή του ποσού κατά το οποίο ο υπόχρεος έγινε πλουσιότερος από την εκμετάλλευση του έργου, αξίωση που επιτρέπεται να σωρευθεί επικουρικά με την κατά την παράγραφο 2 αξίωση αποζημίωσης και για την περίπτωση απόρριψης της κύριας βάσης της αγωγής (ΑΠ 1215/2019, ΜονΕφΠατρ 197/2023 τνπ ΝΟΜΟΣ).

Με την κρινόμενη αγωγή του, όπως το περιεχόμενο αυτής εκτιμάται από το Δικαστήριο, το ενάγον εκθέτει ότι είναι νόμιμα συστημένος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων επί των μουσικών έργων των αναφερόμενων στο δικόγραφο μελών του, που είναι πνευματικοί δημιουργοί, και δη συνθέτες, στιχουργοί και κληρονόμοι αυτών, καθώς και εκδότες/υποεκδότες μουσικών έργων και εν γένει σχετικοί δικαιούχοι, με αρμοδιότητες, μεταξύ άλλων, να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα και τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, να καταρτίζει συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εξασφαλίζει στους δικαιούχους αμοιβή, να

εισπράττει τις αμοιβές από τους χρήστες για τις εκ μέρους τους χρήσεις των έργων, να προβαίνει σε κάθε εξώδικη ή δικαστική ή διοικητική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δημιουργών και εν γένει δικαιούχων και ιδίως να εγείρει αγωγές, να ασκεί ένδικα μέσα κ.λπ., να λαμβάνει από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την είσπραξη και διανομή των εισπραττόμενων ποσών, να ενεργεί με σύμπραξη της δημόσιας αρχής τους αναγκαίους ελέγχους σε καταστήματα δημόσιας εκτέλεσης για να διαπιστώνει εάν προσβάλλονται τα δικαιώματα των δημιουργών που εκπροσωπεί, να ενεργεί, δικαστικά ή εξώδικα, στο δικό του όνομα, καθώς και να ασκεί όλα τα δικαιώματα που του έχουν μεταβιβαστεί από τους δικαιούχους ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από άλλη συμβατική συμφωνία. Ότι, δυνάμει έγγραφων συμβάσεων ανάθεσης, που ήταν ενεργές κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, τα μέλη του, καθώς και οι αναφερόμενοι στο δικόγραφο απλοί αναθέτοντες-μη μέλη του, έχουν εκχωρήσει προς αυτόν με καταπιστευτική μεταβίβαση ή/και έχουν παράσχει τη σχετική πληρεξουσιότητα, με σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία, τις αξιώσεις από τα περιουσιακά πνευματικά δικαιώματα επί όλων ανεξαιρέτως των έργων που έχουν ήδη δημιουργήσει ή που θα δημιουργήσουν στο μέλλον ή των έργων που έχουν κληρονομήσει ή/και εκπροσωπούν, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν τη δημόσια εκτέλεση των έργων τους, να χορηγούν άδειες και να καθορίζουν αμοιβές για την κάθε χρήση. Ότι, επιπλέον, είναι μέλος της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών, και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης που έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στο δικόγραφο ομόλογους αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων, με τις οποίες του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς το σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των περιουσιακών

πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα δημόσιας εκτέλεσης των έργων αυτών στο κοινό, κατά τον ίδιο τρόπο και με τις ίδιες αρμοδιότητες και υποχρεώσεις που υπάρχουν για τους Έλληνες δικαιούχους. Ότι, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτό δικαιούχων, και δη για την με οποιονδήποτε τρόπο δημόσια εκτέλεσή τους, χορηγεί άδειες στους ενδιαφερομένους έναντι αμοιβής, το ύψος της οποίας περιέχεται στο αμοιολόγιο που έχει καταρτίσει, το οποίο έχει κοινοποιηθεί στον Ο.Π.Ι. και έχει αναρτηθεί στις ιστοσελίδες του ίδιου και του Ο.Π.Ι. Ότι ο εναγόμενος έχει την ιδιοκτησία, διαχείριση, εκμετάλλευση καθώς και τη κατά νόμο ευθύνη λειτουργίας της επιχείρησης καφέ-μπαρ με τον διακριτικό τίτλο που εδρεύει στη θέση

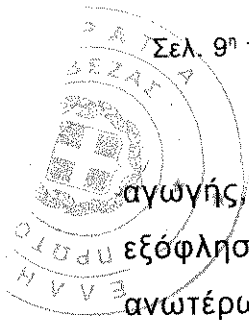
και η οποία έχει τρίμηνη εποχική λειτουργία και εμβαδόν 300 τ.μ. Ότι ο εναγόμενος, στο πλαίσιο λειτουργίας της επιχείρησής του, εκτελεί δημόσια, από 01-06-2018 τουλάχιστον, συστηματικά και επί καθημερινής βάσης, μουσικά έργα του μουσικού ρεπερτορίου του, προσφέροντας μουσική στους πελάτες για την ψυχαγωγία τους, με χρήση φυσικού προσώπου (disk jockey), χωρίς, όμως, να έχει λάβει προηγουμένως την εκ του νόμου απαιτούμενη έγγραφη άδειά του, την οποία έπρεπε να είχε λάβει από 01-06-2018 για το έτος 2018, από 01-01-2019 για το έτος 2019 κ.ο.κ. Ότι, σε δειγματοληπτικούς ελέγχους που έλαβαν χώρα την 01^η-09-2022, στις 20-07-2023 και στις 26-08-2023, διαπιστώθηκε ότι ο εναγόμενος εκτελούσε δημόσια στην επιχείρησή του τα δειγματοληπτικά αναφερόμενα στο δικόγραφο μουσικά έργα, τα οποία έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από εκείνον. Ότι, τόσο πριν όσο και μετά τους ελέγχους αυτούς, όχλησε τον εναγόμενο επανειλημμένως προκειμένου να τον ενημερώσει για την υποχρέωση λήψης άδειας δημόσιας εκτέλεσης και καταβολής της οφειλόμενης για την επίδικη χρήση των μουσικών έργων αμοιβής, δια της παράδοσης απογραφικών-

Ενημερωτικών δελτίων από εξουσιοδοτημένο συνεργάτη του που επισκέφθηκε το κατάστημα εκείνου και δια επιστολών του Διευθυντή του Τμήματος Δημόσιας Εκτέλεσης και του νομικού τμήματός του. Ότι ο εναγόμενος ουδέποτε κατέβαλε οποιοδήποτε αντάλλαγμα για τη χρήση του ρεπερτορίου του, συνεχίζοντας μέχρι και σήμερα την εν γνώσει του παράνομη, υπαίτια και άνευ άδειας δημόσια εκτέλεση των εκπροσωπούμενων και προστατευόμενων από τον ίδιο μουσικών έργων καθ' όλη τη διάρκεια του επίδικου χρονικού διαστήματος, παρά τις συνεχείς οχλήσεις του. Ότι η ανωτέρω εξακολουθητική παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγόμενου συνιστά προσβολή του απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος εκμετάλλευσης του ρεπερτορίου που διαχειρίζεται και προστατεύει, εξαιτίας της οποίας έχει υποστεί περιουσιακή ζημία και ηθική βλάβη. Ότι, για την αποκατάσταση της ζημίας του, ο εναγόμενος υποχρεούται σε αποζημίωσή του, η οποία ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς άδεια, ήτοι εν προκειμένω της αμοιβής που θα κατέβαλε βάσει του προαναφερόμενου αμοιβολογίου εάν είχε λάβει την άδεια του για τη χρήση και την εκμετάλλευση του μουσικού του ρεπερτορίου. Ότι, ειδικότερα, για τις επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος όπως αυτή του εναγόμενου, που προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση φυσικού προσώπου και έχουν επιφάνεια 201-300 τ.μ., το ως άνω αμοιβολογίο του (κατηγορία Α04-DJ) ορίζει ως αμοιβή για έτη 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 και 2023, το ποσό των 193,00 ευρώ μηνιαίως, πλέον Φ.Π.Α. 24%, και συνεπώς, η αμοιβή που όφειλε να καταβάλει ο εναγόμενος για κάθε ένα από τα έτη αυτά ανέρχεται στο ποσό των [(193,00 ευρώ X 3 μήνες =) 579,00 ευρώ + Φ.Π.Α. 24% ποσού 138,96 ευρώ =] 717,96 ευρώ. Ότι, κατόπιν αυτών, ο εναγόμενος οφείλει να του καταβάλει ως αποζημίωση το ποσό των (717,96 X 2 =) 1.435,92 ευρώ για κάθε ένα από τα ως άνω έτη, ήτοι συνολικά το ποσό των (1.435,92 X

Σελ. 8^η της με αριθμό 200 / 2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πρέβεζας
(τακτική διαδικασία)

6 => 8.615,52 ευρώ. Ότι από την ανωτέρω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγόμενου προσβλήθηκε η πίστη, η υπόληψη, η φήμη και το κύρος του στις συναλλαγές ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και έχει υποστεί ηθική βλάβη, που τελεί σε αιτιώδη συνάφεια με τη ζημία που έχει υποστεί. Ότι, για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης του, δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης, ανερχόμενης, ενόψει των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέστηκε η προσβολή, στο ποσό των 3.000,00 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 24% ποσού 720,00 ευρώ, ήτοι συνολικά 3.720,00 ευρώ. Ότι, επικουρικά, από την άνευ καταβολής ανταλλάγματος χρήση του μουσικού ρεπερτορίου του, ο εναγόμενος κατέστη αδικαιολόγητα πλουσιότερος σε βάρος της περιουσίας του και χωρίς νόμιμη αιτία κατά το ποσό των 4.307,76 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο ύψος των πνευματικών δικαιωμάτων που θα του έχει καταβάλει, εάν είχε ζητήσει προηγουμένως την έγγραφη άδειά του για δημόσια εκτέλεση μουσικής στην επιχείρησή του κατά τα έτη 2018, 2019, 2020, 2021, 2022 και 2023, ο πλουτισμός, δε, αυτός σώζεται μέχρι σήμερα στην περιουσία του. Με βάση το ιστορικό αυτό, το ενάγον ζητεί: 1) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει το συνολικό ποσό των 12.335,52 ευρώ, ήτοι ποσό 8.615,52 ευρώ ως αποζημίωση κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993 και ποσό 3.720,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, και το μεν κονδύλιο της αποζημίωσης με το νόμιμο τόκο: α) για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2018, από 01-06-2018, β) για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2019, από 01-01-2019, γ) για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2020, από 01-01-2020, δ) για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2021, από 01-01-2021, ε) για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2022, από 01-01-2022, στ) για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2023, από 01-01-2023, άλλως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, το δε κονδύλιο της ηθικής βλάβης με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της

Σελ. 9^η της με αριθμό 200 / 2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πρέβεζας
(τακτική διαδικασία)

αγωγής, και άπαντα τα ανωτέρω κονδύλια μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση, πλην του ποσού Φ.Π.Α. που αντιστοιχεί σε έκαστο εκ των ανωτέρω κονδυλίων, το οποίο ζητείται με το νόμιμο τόκο από την επομένη της ημερομηνίας έκδοσης του φορολογικού στοιχείου-τιμολογίου για την είσπραξη των ποσών που θα επιδικαστούν και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Επικουρικά, σε περίπτωση απόρριψης της κύριας βάσης της αγωγής, ζητεί να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει, με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, το ποσό των 4.307,76 ευρώ, με το νόμιμο τόκο: α) για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2018, από 01-06-2018, β) για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2019, από 01-01-2019, γ) για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2020, από 01-01-2020, δ) για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2021, από 01-01-2021, ε) για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2022, από 01-01-2022, στ) για το ποσό που αντιστοιχεί στην αποζημίωση για το έτος 2023, από 01-01-2023, άλλως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση, πλην του ποσού Φ.Π.Α. που αντιστοιχεί σε έκαστο εκ των ανωτέρω κονδυλίων, το οποίο ζητείται με το νόμιμο τόκο από την επομένη της ημερομηνίας έκδοσης του φορολογικού στοιχείου-τιμολογίου για την είσπραξη των ποσών που θα επιδικαστούν και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. 2) να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και 3) να καταδικαστεί ο εναγόμενος στα δικαστικά του έξοδα, συνολικού ποσού 600,00 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. 24% (με την έκδοση του σχετικού τιμολογίου), σύμφωνα με τον υποβληθέντα με τις προτάσεις του κατάλογο εξόδων.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή, που ασκήθηκε με επίδοσή της στον εναγόμενο εντός τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της, κατ' άρθρα 215 παρ. 2 και 237 ΚΠολΔ (βλ. τη με αριθμό 6.787Γ/16-09-2024 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή

Σελ. 10^η της με αριθμό 200 / 2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πρέβεζας
(τακτική διαδικασία)

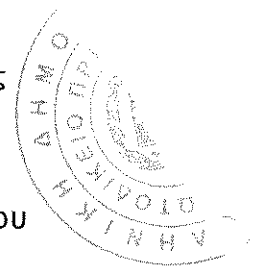
του Εφετείου Ιωαννίνων με έδρα στο Πρωτοδικείο Πρέβεζας |

| που επικαλείται και προσκομίζει το ενάγον με τις προτάσεις του), αρμόδια καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 14 και 22 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 4 παρ. 1, 6 παρ. 1 περ. μβ', 14 παρ. 4 και 76 παρ. 2 του ν. 5108/2024) για να συζητηθεί κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία. Περαιτέρω, το ενάγον κατέβαλε το ανάλογο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το με κωδικό 749400472955 0616 0003 e-παράβολο και την από 07-01-2025 απόδειξη πληρωμής της Alpha Bank, που επικαλείται και προσκομίζει με τις προτάσεις του). Επιπλέον, για το παραδεκτό της συζήτησης, το ενάγον κατέθεσε με τις προτάσεις του το από 10-06-2024 έγγραφο ενημέρωσής του για τη δυνατότητα υπαγωγής της διαφοράς στη διαμεσολάβηση, υπογεγραμμένο από τον νόμιμο εκπρόσωπό του και από την πληρεξούσια δικηγόρο του (άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 4640/2019). Εξάλλου η αγωγή είναι επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 299, 330, 340, 345, 346, 904, 914, 932 ΑΚ, 1, 2, 3, 6, 12, 13, 14, 63B, 65 παρ. 2 και 3, 66 του ν. 2121/1993, 2, 3, 6, 7, 11, 12, 15, 22, 23 του ν. 4481/2017 και 68, 176, 190, 907 και 908 ΚΠολΔ, πλην: α) του παρεπόμενου αιτήματος για την καταβολή τόκων από 01-06-2018 για το έτος 2018 και από την πρώτη ημέρα κάθε έτους για τα έτη 2019, 2020, 2021, 2022 και 2023, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, καθώς το ενάγον δεν επικαλείται ότι έχει προηγηθεί όχληση του εναγόμενου για την καταβολή των αιτούμενων με την αγωγή κονδυλίων, ούτε, άλλωστε, συνάγεται δήλη ημέρα καταβολής τους (ΜονΠρΑθ 131/2023 τνπ QUALEX), και συνεπώς το αίτημα για την καταβολή τόκων είναι νόμιμο μόνο για τον χρόνο μετά την επίδοση της αγωγής, και β) του αιτήματος επιδίκασης Φ.Π.Α. 24% επί των αιτούμενων, κυρίως και επικουρικά, κονδυλίων και επί της αιτούμενης δικαστικής δαπάνης, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο. Ειδικότερα, αντικείμενο της αξίωσης κατά την κύρια βάση της αγωγής δεν

είναι η αμοιβή για την παραχώρηση άδειας χρήσης από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων των προστατευόμενων από αυτόν έργων σε χρήστη δυνάμει σχετικής σύμβασης, η οποία πράγματι επιβαρύνεται με Φ.Π.Α., καθόσον πρόκειται για παροχή υπηρεσίας έναντι οικονομικού ανταλλάγματος δυνάμει ορισμένης έννομης σχέσης, δηλαδή από επαχθή αιτία κατά τις διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 8 του ν. 2859/2000 [και ήδη άρθρα 1, 2 και 11 αντίστοιχα του ν. 5144/2024 (ΦΕΚ Α' 162/11-10-2024), με το άρθρο 71 παρ. 5 του οποίου καταργήθηκε ο ν. 2859/2000], αλλά η αποζημίωση για την παράνομη εκμετάλλευση έργων πνευματικής ιδιοκτησίας λόγω έλλειψης σχετικής άδειας, για τον υπολογισμό του ελάχιστου ορίου της οποίας η συνήθως καταβαλλόμενη αμοιβή τίθεται κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993 διαζευκτικά με την νόμιμη αμοιβή ως βάση αναφοράς, νοούμενης ως τέτοιας της αξίας της, χωρίς Φ.Π.Α., προϋπόθεση για την επιβολή του οποίου κατά τις προαναφερθείσες διατάξεις του ν. 2859/2000 (και ήδη του ν. 5144/2024) αποτελεί η συναλλαγή μεταξύ των μερών, που, στην προκείμενη περίπτωση, προδήλως απουσιάζει (πρβλ. ΜονΠρΚαστορ 153/2024 δημ. στην ιστοσελίδα του Ο.Π.Ι.). Το ίδιο ισχύει και για την αξίωση κατά την επικουρική βάση της, με αντικείμενο την απόδοση του αδικαιολόγητου πλουτισμού από την αυθαίρετη εκμετάλλευση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, που συνίσταται στην αξία της εν λόγω εκμετάλλευσης και κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή ισούται με την αμοιβή του αμοιβολογίου του ενάγοντος, αφού ούτε στην περίπτωση αυτή υφίσταται συναλλαγή μεταξύ των μερών. Κατόπιν αυτών, και κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, η αγωγή πρέπει να ερευνηθεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

III. Κατά της αγωγής δεν υπάρχει ένσταση που να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως και για τα γεγονότα που αναφέρονται στο δικόγραφο της επιτρέπεται ομολογία. Συνεπώς, εφόσον ο εναγόμενος ερημοδικεί, αποδεικνύονται πλήρως οι πραγματικοί ισχυρισμοί που περιέχονται στο

Σελ. 12^ο της με αριθμό 200 / 2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πρέβεζας
(τακτική διαδικασία)

δικόγραφο, δεδομένου ότι θεωρούνται ως ομολογημένοι εκ μέρους του (άρθρα 271 παρ. 3 και 352 παρ. 1 ΚΠολΔ). Επομένως, ο εναγόμενος πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει στο ενάγον, ως αποζημίωση κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993, το ποσό των [(193,00 ευρώ/μήνα X 2 =) 386,00 ευρώ/μήνα X 3 μήνες/έτος = 1.158,00 ευρώ/έτος X 6 έτη =] 6.948,00 ευρώ. Ωστόσο, το ύψος της χρηματικής ικανοποίησης λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη το ενάγον από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγόμενου δεν μπορεί να θεωρηθεί ομολογημένο, αφού δεν αποτελεί πραγματικό περιστατικό και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ομολογίας, διαμορφώνεται, δε, κατά την κυριαρχική κρίση του Δικαστηρίου και με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας (ΠολΠρΘεσ 4609/2020, ΠολΠρΠατρ 94/2020, ΜονΠρΑθ 776/2024, ΜονΠρΠρεβ 187/2014 τνπ ΝΟΜΟΣ). Εν προκειμένω, λαμβανομένων υπόψη του είδους και της βαρύτητας της προσβολής, των συνθηκών τέλεσης της πράξης, του βαθμού της υπαιτιότητας του εναγόμενου και της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης των μερών, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στο ενάγον ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης το ποσό των 500,00 ευρώ, το οποίο κρίνεται εύλογο, μετά τη στάθμιση των ως άνω κατά νόμο στοιχείων και σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του άρθρου 25 του Συντάγματος (ΟΛΑΠ 9/2015 τνπ ΝΟΜΟΣ). Επομένως, η αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη ως προς την κύρια βάση της και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στο ενάγον το συνολικό ποσό των (6.948,00 + 500,00 =) 7.448,00 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Περαιτέρω, το παρεπόμενο αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής πρέπει να απορριφθεί, δεδομένου ότι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, από την καθυστέρηση της εκτέλεσης της απόφασης δεν θα προξενηθεί σημαντική ζημιά στο ενάγον, ούτε συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι προς τούτο. Επίσης, λόγω της ερημοδικίας

Σελ. 13^η της με αριθμό 200 / 2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πρέβεζας
(τακτική διαδικασία)

του εναγόμενου, πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβολο για την περίπτωση άσκησης από μέρους του ανακοπής ερημοδικίας (άρθρα 501, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 περ. β' ΚΠολΔ), ενώ, επιπλέον, ο εναγόμενος, λόγω της εν μέρει ήττας του, πρέπει να καταδικαστεί στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος (άρθρα 176, 178, 189 παρ. 1, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, 63B του ν. 2121/1993), σύμφωνα με όσα ορίζονται ειδικότερα στο διατακτικό, και άνευ εκκαθάρισης του παρατιθέμενου στις προτάσεις του ενάγοντος πίνακα εξόδων, καθώς, σε περίπτωση εν μέρει νίκης και ήττας των διαδίκων, το δικαστήριο δεν υποχρεούται να προβεί στην εκκαθάριση του πίνακα εξόδων (ΑΠ 1515/2007 τνπ ΝΟΜΟΣ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του εναγόμενου.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας απόφασης εκ μέρους του εναγόμενου, στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

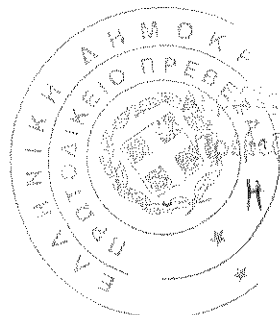
ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στο ενάγον το ποσό των επτά χιλιάδων τετρακοσίων σαράντα οκτώ (7.448,00) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο σε μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στα τετρακόσια πενήντα (450,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Πρέβεζα στις 24 Απριλίου 2025, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Πρωτόκολλο Φακέλο
7-1-2026
Γραμματέας